

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om op-
hævelse af lov angående pensionering af mi-
litæretaternes underklasser samt om inva-
lodeforsørgelse. (Ophævelse af den over-
ordentlige invalidefond) har afgivet be-
tænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes onsdag
den 12. januar 1966 kl. 14 med følgende
dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om er-
statning til besættelsestidens ofre. (Om
beregning af erstatningen til tjeneste-
mandspensionister).

3) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om ned-
sættelse af en kommission til under-
søgelse af visse forgiftnings- og forure-
ningsfarer [af Morten Lange m. fl.].

Angående folketingets arbejde de føl-
gende dage i den pågældende uge skal jeg
henvise til den omdelte ugeplan.

Glædelig jull!

Mødet hævet kl. 14²⁵.

Efter afslutningen af folketingets sidste
møde den 16. december 1965 modtoges svar
på 3 spørgsmål, som i henhold til forret-
ningsordenens § 20 var stillet til ministre
af medlemmer af folketinget med anmod-
ning om skriftligt svar. Disse spørgsmål
findes anført nedenfor tillige med svarene
fra ministrene.

Af *Niels Westerby* til justitsministeren (27.
december 1965):

„Vil ministeren give Tina Wiegels' bort-
fører frit lejde på betingelse af, at Tina
bringes tilbage i levende live?“

Skriftlig begrundelse:

Politiet har nu i længere tid gjort en ener-
gisk indsats for at finde Tina. Men mulig-
hederne for et resultat synes forringet —
efterhånden som tiden går. Samfundsmagten
må ikke forsømme nogen mulighed for, at
Tina kan genfindes i levende live. Hensynet
til at genfinde Tina må gå forud for straf
af den skyldige. Det foreslås derfor, at
ministeren giver bortføreren frit lejde på
betingelse af, at Tina tilbageleveres til for-
ældrene i levende live. Mulighederne for at
genfinde Tina vil forøges herved. For det
første vil frygt for straf ikke længere kunne
være årsag til, at bortføreren ikke tør til-
bagelevere Tina. Og for det andet løber man
ikke længere risiko for, at kidnapperen bort-
skaffer barnet for at mindske mulighederne
for opklaring af forbrydelsen. Bortføreren af
Tina har også nu mulighed for at slippe godt
fra en udlevering f. eks. i en kirke eller til
en læge, men mulighed for at komme godt
fra en udlevering er ikke det samme som en
garanti for at blive fri for straf. En sådan
garanti vil øge de svindende chancer for, at
bortføreren besinder sig og tør udlevere Tina.
Da langvarig bortførelse af et barn er noget
enestående i Danmark, vil meddelelse af frit
lejde næppe kunne få uheldige konsekvenser.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar
(3. januar 1966):

Efter straffelovens § 215, jfr. § 261, straf-
fes den, som unddrager en person under
18 år forældres eller anden rette vedkom-
mendes myndighed eller forsyng med fæng-
sel indtil 4 år eller under formildende om-
stændigheder med hæfte. Sker det for vin-
dings skyld, eller har bortførelsen været
langvarig, er straffen fængsel fra 1 til 12 år.
Såfremt der er tilføjet barnet overlast,
vil endnu strengere straffebestemmelser
kunne anvendes.

Bortførelsen af et barn er således en af de
alvorligste forbrydelser, som straffeloven
hjemler straf for. Det er med rette, at den